

maatte være forskellig; de maatte alle sammen kende noget til den praktiske Drift, og først paa et senere Standpunkt kunde de dele sig efter Anlæg, Tilbøjeligheder o. s. v. og nogle altsaa gaa til Kontorarbejdet, andre derimod gaa ud i den praktiske Banetjeneste. Det var en af Grundene, hvorfor vi i Fjor i Kommissionen faldt paa at slaa dem sammen i een Klasse. Og jeg betoner dette. Thi hvis det altsaa ikke sker, hvis Uddannelsen fremdeles bliver forskellig for de to Klasser, saaledes som den hidtil har været, saa er Formaalet med at gøre dem til een Klasse i væsentlig Grad forfejlet. For der kunde i en anden Henseende virkelig være Grund til at opretholde en Deling mellem disse to Klasser. For Øjeblikket lønnes begge disse Klasser med 900 Kr. som Begyndelsesløn, stige med et Tillæg af 300 Kr. ved Oprykning fra en Klasse til en anden, og Kontorassistenterne faa desuden et Tillæg af 300 Kr., naar de have tjent i ældste Klasse i 5 Aar. Kommissionens Forslag gik ud paa, at Begyndelseslønnen for en mandlig Assistent skulde være 1,200 Kr., og dernæst skulde han med 4 Aars Mellemrum have et Alderstillæg af 240 Kr., og dette Alderstillæg skulde falde 5 Gange. Det højeste Alderstillæg blev paa denne Maade 1,200 Kr., og Slutningslønnen vilde altsaa blive 2,400 Kr. Lægger man nu en Funktionstid af 30 Aar til Grund og derefter beregner, hvad den gennemsnitlige aarlige Løn vil blive med denne Lønsskala som Grundlag, vil man komme til det Resultat, at Lønnen i Gennemsnit bliver 1,920 Kr. Det, som nu her er foreslaaet, er jo noget andet og ringere. Begyndelseslønnen er her 900 Kr., stigende hvert 4de Aar med 250 Kr. indtil 2,400 Kr. Det er ikke saa lidt, Forslaget paa dette Punkt er ringere, end hvad Kommissionen har bragt i Forslag. Naar man lægger den selvsamme Beregning til Grund, 30 Aars Tjeneste, og udregner Gennemsnitslønnen, bliver den i dette Tilfælde ikke mere end 1,700 Kr., medens den efter Kommissionens Forslag er 1,920 Kr. Det er altsaa en Lønnedsættelse af 220 Kr. aarlig, og det er noget for meget. Naar man vil regne efter — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa her i Dag — hvorledes egentlig Lønforholdene ere for Øjeblikket og sammenholder disse Forhold med Lønningsforholdene, saaledes som de ville blive for Assistenterne efter dette Forslag, saa vil man finde, at ogsaa periodisk ere Forholdene efter dette Forslag ringere end de nuværende. I det hele og

store maa jeg alligevel holde paa, at det er bedre. Men jeg maa dog sige, at til Kontorassistenterne er der for lidt; det er især dem, der tabe. Kontorassistenterne ere højst uheldig stillede. Udsigten til Avancement til højere Løn er ikke blot ringe, men man kan næsten sige, at der er ikke Udsigt til Avancement. I Jernbanetaten har man nemlig en Klasse, man kalder Aspiranter. Det er Folk, som have gaaet den studerende Vej — undertiden have de taget juridisk Embeds eksamen — og melde sig til Tjeneste ved Statsbanerne. I Løbet af et Aars Tid se de saa lidt paa Arbejdet, der udføres i Kontoret og deltage af og til i dette Arbejde, og naar et Aars Tid eller saa er gaaet, rykke de op paa en Fuldmægtigplads. Det er disse Pladser, som Assistenterne nærmest skulde gøre sig Haab om at opnaa, men dem opnaa de bare ikke. Kontorcheferne ere oven over, og disse Pladser naa de heller ikke op til. En Kontorassistent er altsaa i Reglen bunden til at være Assistent, saa længe han bliver i Statsbanernes Tjeneste, det vil sige til sin Dødsdag eller saa længe han kan arbejde. Derfor har det nogen Betydning, at Lønningsvilkåarene blive ret taalelige; mindre end en Gennemsnitsløn af ca. 1,920 Kr. kan vel neppe slaa til. Det er ogsaa det, som Kommissionen har bragt i Forslag.

Jeg har udtalt mig saa udførlig om dette Spørgsmaal, fordi det fra anden Side har været fremdraget her i Tinget i Dag, og jeg ønskede eller satte Pris paa, at der ogsaa fra den Side i Tinget, som jeg tilhører, lød en Røst i Retning af, at man maaske ved senere Forhandlinger med den højtærede Minister kunde faa en lille Forandring, nogen Forandring under alle Omstændigheder, indført paa dette Punkt. Dette Forslag gaar jo, som sagt, i Udvalg, og der vil en Forhandling herom være paa sin rette Plads.

Det næste Spørgsmaal, jeg skal udtale mig om, angaar Pensionsforholdene. Ogsaa paa dette Punkt vilde jeg foretrække Kommissionens Forslag fremfor det af den høje Regering fremsatte. For Øjeblikket er Forholdet det, at Funktionærerne ere delte i 3 forskellige Pensionsklasser, 1ste, 2den og 3die. Til 1ste Pensionsklasse høre de 10 almindelige Lønningsklasser og dernæst de første 8 af de specielle Lønningsklasser — det bliver 18 Lønningsklasser i alt. De Funktionærer, som ere i denne Pensionsklasse, maa finde sig i, at der hvert Aar, eller rettere sagt,